

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 28.

V Ljubljani v sredo 2. aprila 1884.

Tečaj I.

Policijsko poročilo o anarhistih.

Mislili smo, da je absolutno nemogoče, povišati grozo in strah, s katerim so nas napajale odurne podobe v Schenkovi pravdi. Ali kar sedaj dunajsko policijsko ravnateljstvo poroča o zaprti anarhistični svojati, to so taka v nebo vpijoča grozodejstva, da daleč presegajo vse umore Schenkove.

Ako se vse to pri konečni obravnavi dokaže, kar trdi policijsko poročilo, potem bomo Šlosarika kmalu imeli za pohlevnega malomestnega „filistra“, in celo Hugo Schenk se nam bo prikazal v zapeljivem svitu svoje „ljubeznjivosti“, — toliko huje je to, kar so nekatere zveri v človeški podobi grešili v imenu — svobode! Ne mislimo tu na umor dveh policijskih organov, koncipista Hlubeka in detektiva Blöcha — redarstveni uradnik je naraven protivnik zločinom, in če ga doleti smrt v njegovem službenem opravilu, se temu ne smemo preveč čuditi, ravno tako ne, kakor če vojak pade na častnem bojišču. Ali roparski umor v Strassburgu, kjer je bil usmrten urar Lienhart in vojaška straža, musketir Adels, roparski napad na bankirja Heilbronnerja v Stuttgartu in potem — najostudnejši zločin izmed vseh — grozovito klanje v Eisertovi menjalnici, barbarski umor očetov in dveh nedolžnih otročičev — to je predolga vrsta strašnih hudodelstev, in okamenelo mora biti vsako srce, katero bi moglo mirno ostati v očigled toliki hudobiji. Nehoté nam pridejo na misel besede, katere je izustila ena najzanimivejših žensk velike francoske revolucije, Manon Roland, ko so jo peljali k guiljotini: „Svoboda, svoboda, koliko se grešuje v tvojem imenu!“

Iz socialno-pathološkega stališča nas vsekako najbolj zanima, da zločini, o katerih govori policijsko poročilo, niso proizvod posamezne moralne spake, temveč, da je „metoda v norosti“, ter da tako deluje politična stranka. Ne begajmo se z lehkomiselnim tolažilom, da je stranka anarhističnih proletarcev, hvala Bogu, vendar le maloštevilna,

le neznaten drobjanec v človeški družbi! Vsa povestnica politično razburjenih dob nas uči, da v strankarskem gibanju ne odločuje število, temveč strast in disciplina. Solidni meščan, kateri v potu svojega obraza kruh služi sebi in svoji rodbini, se kmalu naveliča hrupnih prizorov, tudi strankarski shodi mu kmalu presedajo, delo ga kliče, časa nima — in tedaj prepušča polje političnim rovarjem in v njegovem imenu sklepajo in rujejo, napadajo in razdirajo oni temni elementi, kateri čez noč iz tal vzrastejo v viharnih dobah. Kdor se hoče prepričati o istinitosti naših trditev, naj si ogleda povestnico velike francoske revolucije. Učena zgodovinarja, kakor Adolf Schmidt in Hippolyte Taine, sta dokazala na neovrtni način, da je bila mogočna stranka pravih Jakobincev kaj malobrojna, da jih po vsem Francoskem sigurno ni bilo več kot 50 000, in vendar je ta peščica ljudij tri leta z nemejeno oblastjo gospodarila narodu 25 milijonov, uničila je najstarejši prestol in zmagonosno se bojevala z ostalo Evropo. To je bilo mogoče, ker so Jakobinci bili disciplinirani in fanatični. Ali za koliko jih v tem oziru prekosijo oni nesrečneži, pravi „enfants perdus“ človeške civilizacije, katere Most v Newjorku razjari s svojimi krvoločnimi doktrinami! In ta strupena zalega ugnjezdila se je sedaj v našem cesarstvu, njeni besni nazori se širijo med našimi delavci, in družbeni ustroj s svojimi napakami in hibami jim gladi pot! Poročilo dunajske policije govori z čudovito zgovornostjo: naj ga dobro preudarijo in uvaževajo vsi oni, katerim je čuvati nad mirnim razvojem kulturnega sveta!

Dunajski listi objavljajo sledeče iz tega važnega dokumenta:

Atentat na črevljarja Merstallingerja leta 1882. bil je prvi poskus nove organizacije nevarne te družbe. Omenjenega črevljarja so napadli zločinci 4. julija l. 1882. s pomočjo neke narkotične tvarine. Vzeli so mu 900 gold. in

vzraslo mnogo slavnih mož, ki so bili dika državi in cerkvi („Kdo je mar?“), da tedaj slovenska narodnost ne sramoti nikogar, da temveč: „Biti slovenske krvi bodi Slovencu ponos!“ („Bravcam „Novic“ l. 1845.“) Ognjevit, kakor nekaj Tirteje Spartance, klical, budil in vabil je zaspane rojake na boj zoper vsakojake sovražnike, obetajoč jim sijajno prihodnost, ako se truda ne ustrašijo, marveč krepko ustavijo od vseh stranij jim pretečim navalom:

„Res je začetek trud, okorna beseda detinstva,
Tega ne vstrašite se, moč neizmerna je sklep!“
(Bravcam „Novic“ l. 1845.)

— — Sladnenje opor živo naložimo vam!
Vsiga opaz priporočimo scer, čuvaje marljivo,
De se deležnika vsak zgodna napredka stori,
In domovini se lik pomnoži do sončnega bleska.

Gani se! komur je mar zahvale prihodnega vnuka,
Gani se! kogar je sram zasmehovanja rodu,
Ako boli vas ošabnih besed ostrupeno želo,
Vam če slovenske kervi v sercu pretaka se žar,
Z umom orožite se, ne bojte se znoju na čelu!“
(„Novice“ bravcam ob novim letu 1847.)

Ni se čuditi, da so žarovite besede njegove pale na rodovitna tla, vsaj Slovenec ni

razne zlatenine. Koncem avgusta l. 1882. je dunajska policija dobila dokaze v roke, da so ta roparski napad izvršili pristaši radikalne delavske stranke; namen jim je bil, da bi dobili potrebnih novcev za agitacijo. Sodnija je prišla 24 oseb, ki so bili v zvezi z zločinom. Po šestmesečni preiskavi stali so zatoženci pred porotniki, obdolženi v le iz d a je in ropa, oziroma udeležitve obeh zločinov. Po trinajstdnevni obravnavi sta bila glavna udeleženca, delavca Pflieger in Engel, obsojena na 15 let težke ječe, delavec Berndt pa na dve leti. Druge so porotniki oprostili.

Po tej obravnavi je nekaj časa navidezno vladal mir med delavci, a kmalu so se zopet kazala znamenja socialistične propagande. Veleizdajski listi so se skrivaj razširjevali in trosili, in potem so delavci aranžirali velika zbirališča po ulicah. Najprvo se jih je zbrala velika množica 10. avgusta in demonstrirala je zoper policijsko vodstvo. A to je znalo za nameravane škandale in preprečilo je agitatorjem ves načrt.

V jeseni preteklega leta je policija odgnala iz dežele necega Johna Neweta, razširjevalca Mostove „Freiheit“, in zaprla družega sumljivega delavca; našla je v kleti tiskovno prešo in vtaknila v zapor nekaj oseb, ki so delali razstreljive tvarine za atentate. Te stvari so prepričale policijo, da nameravajo radikalni delavci izvršiti razne zločine; žugali so v raztrošenih plakatih, da bode vsako silo policije povrnili proletarijat z zopetno silo.

Mostovi poslanci.

To žuganje so v istini spolnili z umorom policijskega koncipista Fr. Hlubeka, ki je bil zavratno umorjen 15. dec. l. l. Temu zločinu je sledil znani škandal v farni cerkvi v Favoritah, vsled katerega je bilo na stotine ljudij v smrtni nevarnosti. Malo dni potem, 10.ega januarija, zgodil se je strašanski umor v menjalnici Josipa Eiserta, in 25. januarija podrla je detektiva Blöcha zavratnega morilca. Zadnja dva zločina izvršili so po-

trdega, neobčutljivega srca, mehke je ko lipa, njemu priljubljeno, narodno drevo. Narod se je provzbudil, jel zavedati narodne dolžnosti svoje ter šel pogumno na delo in tako storil velik korak do napredka. To pa je prva in glavna zasluga Koseskega, zasluga, ki mora na vekov veke z zlatimi črkami zapisana ostati v knjigi literarne in kulturne zgodovine slovenske. Da ne pripisujem Koseskemu izmišljenih zaslug, to mi bodo sprličali zlasti možje, ki so tisto dobo preživeli. Vsaj se je uže večkrat črno na belem bralo, „kako težko pričakovani, in kadar jih (v Novicah) dolgo ni bilo, težko pogrešani so bili plodi Veselove muze — kako so starejše in mlajše stresali in vneli, navduševali, elektrizovali.“ Isto trditev slišiš češče iz ust sivolasih mož; da-si imajo „življenja lepšo polovico“ davno za seboj, vtisnile so se njih spominu Koseskega drameče pesni tako, da jih še zdaj navdušeno deklamujejo, še zdaj se jim lice razvedri in srce ogreje, ako slišijo njih besede iz družih ust. A tudi mi mlajši se še dobro spominamo, kako so nam dušo pretresale krepke njegove budnice, kako radi smo se jih učili, kako ponosno in z občutkom deklamovali in kako neprijetno

Listek.

Jovan Vesel-Koseski.

(Konec.)

Vsakdo, kdor se je le količkaj pečal z našo literarno in kulturno zgodovino, vé, v kako žalostnih razmerah so živeli Slovenci pred štiridesetimi leti. Malo je bilo takrat krdelce izobraženih mož, ki so se zavedali slovenske svoje narodnosti. Slovenščina ni imela pravice niti v ljudskih šolah, še manj v latinskih. Narod imel je kaj malo dušne hrane, vsaj je bilo literarno naše polje podobno malo da ne pusti ledini. Kdo bi se temu čudil, ko se vendar v šoli ni skrbelo za literarno seme. Nakrat nastopijo „Novice“ in v njih glavni pesnik Koseski, kažóč Slovincem, ki so se takrat svojega rodu in materinega jezika sramovali, v vzvišenih besedah sijajno, če tudi pesniški izmišljeno preteklost („Slovenija caru Ferdinandu“), opominjajoč jih „imenitosti del pokojnih očetov“ („Bravcam „Novic“ h koncu leta 1845 v spomin“), učeč jih, da je tudi iz zaničevanega kmetskega stanu slovenskega

slanci Mostovi, ki je v „Freiheit“ uže dolgo poprej naznanil, da bosta padla dva policijska organa za žrtev.

Hermann Stellmacher, katerega so prijeli 25. januarja po umoru detektiva Blöcha, in Anton Kammerer, ki je 28. februarja streljal na policaje, ko so ga lovili — oba sta eksekutivna organa centralnega anarhističnega odbora v Newjorku, katerega je ustanovil Ivan Most. Stellmacher se je iz prva konsekventno branil povedati svoje ime, a prve dni februarja so ga spoznali. Policija je potem izvedela, kje je zločinec stanoval, namreč pri necem agentu v Leopoldstadt, kjer je imel kabinet v najemu. Pod imenom Anton Kral je vzel stanovanje. 24. januarja je prišel domu z novico, da gre z Dunaja proč, ker ni dobil nikjer dela. Podal se je iz stanovanja, plačavši svoj dolg — in drugi dan, 25. februarja, je umoril detektiva Blöcha.

V svojem stanovanju so Stellmacherja samo dvakrat obiskali mladi ljudje; drugače je živel po polnem redno in mirno. Ko je po umoru Blöcha policija oznanila natančen popis morilca in tudi njegovo sliko povsodi razpostavila, upala je, da se bode oglašil njegov gospodar. A konstatovalo se je pozneje, da morilec z agentom, svojim gospodarjem, nikdar ni občeval, žena agentova pa je pač čula o morilcu Blöchovem, a slike ni videla nikjer. Ko je Stellmacher šel iz stanovanja, poslal je pozneje postrežčka po svoj kovčeg. Policija je zvedela za tega postrežčka in mož je izjavil, da mu je naročil mlad človek, naj nese kovčeg k tramway-postaji tik asperniškega mosta, kjer ga je prevzel potem drug mlad človek. Do danes še ne zna policija, kedo sta bila ta dva mlada človeka. Postrežček pravi, da se mu je zdelo, kakor bi se bila v kovčegu premikala sem ter tja težka okrogla stvar. Možu se je to sumljivo zdelo in hotel je na policijo — a pozneje se je premislil in ni šel naznanit svojega suma. V kovčegu so bile pač bombe — in ona bomba, ki se je našla pozneje v stanovanju Kammererjevem, prišla je gotovo iz onega kovčega. Policija je nadalje 4. februarja prijela krojača Ant. Krala, kateremu je pred nekoliko meseci neka oseba vzela delavske bukvice in njegove dokumente, koje je pozneje porabil Stellmacher. Kral sam ni neposredno vdeležil se zločinov — a ker so našli pri njem socijalistične spise, obdržali so ga v zaporu.

Policija je bila sedaj prepričana, da so udje anarhistične stranke delali zločine z namenom, da bi dobili denarja za agitacijo; policija se je vsled tega mnogo trudila, da bi izvedela, v kakem soglasji so razni zločini, ki so se dogodili v Strassburgu, Stuttgartu in na Dunaji. — Zraven teh namenov anarhistične stranke vodilo jih je tudi maščev-

nas je dirnula prva očitna, sicer precej huda, a pravična graja Stritarjeva (v „Glasniku“ leta 1868.)

Klopstocku očitajo Nemci dandanes, da ni vstvaril nič uzornega, kar bi imelo stalno vrednost. Tega Koseskemu ne morejo oponašati niti najhujši nasprotniki njegovi. Znano je, da je Koseski zlagal tako uzorne šestomere, kakeršnih slovenskih pesnikov nobeden ne pred njim in le malo za njim. Celo Preširen priznaval in občudoval je njih nenavadno krepkost in blagozvočnost. Koseski je pogodil jedino veljavna pravila slovenskemu šestomeru ter s tem pravo pot pokazal slovenskim šestomernikom, pot, po kateri so res krenili vsi boljši nasledniki njegovi. In to je druga pomenljiva zasluga Koseskega.

Očitajmo tedaj počezijam njegovim jezikoslovne in drugovrstne napake, varujmo in ogibajmo se jih, a ne bodimo nevaležni in ne kratimo možu zaslužene slave! Malo je sicer število izvirnih del njegovih, a vendar dosegel je z njimi večji vspeh, kakor marsikateri novejših rodovitniših pesnikov, ki ga zaničljivo prezira, ker je morda sam skoval cel „zvezek“ slabih pesnij ali vo-

vanje na policijskih organih. Umor Hlubeka in Blöcha mora se pripisati temu računu. Eiserta in njegova sina so poklali, da bi dobili novcev. V menjalnici umorjenega našli so gumbo iz kovine — in 9 jednacih gumb pozneje pri Stellmacherju. Poslednji je imel s svojim drugom Kammererjem seboj kaseto z dinamitom, s katero sta se hotela umoriti, ko bi jih bili zasačili pri ropu in pobijanji v menjalnici. S tem bi bila seveda še mnogo drugih oseb usmrtila, a strašen tak čin se lahko pripisuje Stellmacherju, kdor pozna značaj njegov. Da so bili morilci bankirja Eiserta anarhisti, dokazale so zadnje preiskave v Budimpešti, kjer so našli naropane vrednostne papirje. Policija je prepričana, da sta Stellmacher in Kammerer morilca Eisertova in njegovih otrok.

Kammerer, Stellmacher in floridsdorfske žrtve.

Policija je dobila migljeje, da je bukovez Kammerer pomagač Stellmacherjev. Kammerer je živel več let v Floridsdorfu, in l. 1882 ga je koncipist Hlubek preiskaval zaradi socijalističnih pojavov; pri tem ga je bil detektiv Blöch pograbil in pripeljal v zapor. Takrat se je Kammererju posrečilo ubežati in dospeti v Švico. Tam se je seznanil s Stellmacherjem. Dobila sta strelivnih priprav in odpotovala nazaj v Avstrijo, kjer sta umorila Hlubeka in Blöcha. Okoli 20. febr. je policija zvedela, da biva Kammerer na Dunaji, a zraven se ji je tudi poročilo, da ima seboj dinamit in strelno orožje in da se bode obupno branil. Zato ga ni bilo varno prijeti v stanovanju in poiskali so ga v kavarni. Vendar je tudi tu ranil 3 policaje, predenj so ga dobili v last in pritrali v zapor.

Potem so zvedeli, da je bil Kammerer na Dunaji uže 15. dec., ko so ustrelili Hlubeka. Kakor znano, je bil 10. jan. umorjen Eisert in sinova — malo dni pozneje pa so videli Kammererja v Budimpešti. Tam je zastavil naropane akcije in loze pri ogerski eskomptni banki in pri nekem privatnem zavodu. Iz Pešte je šel zločinec v Curih, od tam pa zopet na Dunaj, kamor je dospel sredi februarja. Tu je živel pod imeni Arnold Otter in Josip Blum.

Dunajska policija je bila opozorila svoje ogerske kolege, da naj iščejo naropanih papirjev in dala jim je migljeje, kje jih bodo dobili. Kakor so pokazale znane zgodbe, bili so dunajski krogi dobro poučeni.

Atentati v Strassburgu in Stuttgartu.

Omenili smo uže, da sta Stellmacher in Kammerer z drugimi tovariši tudi izvršila umore in atentate v Strassburgu in Stuttgartu. V prvem mestu je bil v noči od 22. do 23. okt. umorjen lekarniški provizor Lienhardt in blagajnica v lekarni oropana. V ravno tisti noči je bil z lastno puško ustreljen vojak na

denih novel. Večkrat me je v srce bolelo, kadar sem bral ali celo poslušal nepremišljenega mladeniča ošabno pretirano sodbo o Koseskem ter si mislil, kako mora to žaliti starčka, katerega je prejšnji rod obožaval, sedanj pa ga le psuje, pesnika, ki po pesniški slavi nikdar ni hlepel, vsaj poje v skromnosti svoji:

«Tak nam je čas kaj malega rodil,
Ne da bi za-se tú ali tam slovelo,
Al da od nas bi kdo se kaj učil,
Veljavo le pepela da b' imelo,
Ki včasih njivi ploda mnogo dá.»

(«Vvod» k «Mazepi» v. 94—98.)

Zdaj počiva truplo njegovo v hladni zemlji, duh pa je izginil v rajske višave ter vzel seboj neveselo skušnjo, da svet z nevhvaležnostjo plačuje, morda pa tudi tolažbo, izraženo v Schillerjevih besedah:

«— Wer den Besten seiner Zeit genug
Gethan, der hat gelebt für alle Zeiten.»
(«Wallenstein's Lager», Prolog.)

Fr. Wiesthaler.

Popravek. V 6. predelku včerajšnjega podlistka beri se: da je nekdo darilo «razpisal» mesto: «spisal.»

straži, musketir Adels; zraven njega so našli narejeno brado, kakeršno je imel pozneje Stellmacher pri napadu na Blöcha — in jako vrjetno je, da je on tudi umoril imenovanega provizorja.

21. nov. je bil pobit bankir Heilbronner in njegov znanec Oettinger, ki je bil pri njem v prodajalnici v Stuttgartu. Stirje možje so bili pridri notri in so oba potolkli s svinčeniimi kladi, potem pa denar pobrali. Sodnija je izjavila, da je bil jeden izmed zločincev okoli 30 let star, in popis po polnem meri na Stellmacherja. Tudi še drugi jako važni momenti govoré za to, da je Stellmacher morilec Lienhardtov, Adelov in Heilbronnerjev, a sedaj jih policija še noče objaviti. Omeniti je treba le še, da je Oettinger v Stuttgartu odločno spoznal Kammererja, ko so mu pokazali njegovo fotografijo.

Dunajska deželna sodnija še vedno pridno zbira material o zločinih strahovitih teh ljudi. Kupiči se vedno bolj in pač bodo prešli še meseci, predenj se bode zamogla vršiti obsodba.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Neki dunajski list je prinesel novico, da misli vojni minister grof Bylandt-Rheidt odstopiti. Na tej vesti pa ni nobene črke resnične.

Obrtniški odsek je 31. marcija imel sejo in se je posvetoval o normalnem času za delo, o mladih delavcih itd. Odločil se je za 11urno delo na dan.

V Brnu so Čehi vložili deželnemu šolskemu svétu peticijo, da naj napravi četrto občinsko šolo v notranjem mestu.

V ogerski zbornici vrše se sedaj škandal, ki nikakor niso na čast dotičnim krogom. Oni dan je levičar Gabriel Ugron na javnem trgu žalil Vrhovajevega tovariša, poslanca Szella, češ, da je on tudi med tistimi, ki so provzročili znane izgrede v Czegledu. V tajni seji je potem sklenila zbornica, da je to privatna zadeva, katero naj poslanca sama med seboj poravnata. — Sedaj posnemajo populčni politiki slabe vzglede ogerskih zastopnikov. Po tajni seji napadla sta dva sodelavca „Függetlensega“, Clair in Szemecz, poslanca Otona Hermann, Ugronovega prijatelja, in eden ga je začel pretepati s palico. Hermann se brani, potegne iz palice bodalo in se spusti za junakoma, ki sta peté kazala, kar eden potegne revolver iz žepa ter ga pomoli proti Hermannu. Policija je potem prijela vročekrvna mladeniča.

Tuje dežele.

Komité 14 udov v Belem Gradu vsak dan zboruje pod predsedništvom ministerskega predsednika ter se posvetuje o slovesnem sprejemu našega prestolonaslednika. Določil se je sledeči program: 1.) Slovesen sprejem gostov pri izstopu z ladije. 2.) Uhod v kraljevo palačo med vojaškim špalirjem. 3.) Defiliranje vojakov in sprejem v palači. 4.) Obisk trdnjave. 5.) Izlet v Topčider, kjer se bode napravila ljudska veselica. 6.) Diner v kraljevi palači. 7.) Vrnitev k ladiji po razsvitljenih mestnih ulicah. Pri odhodu bodeta mesto in trdnjava bengalično razsvetljena.

Stališče kneza Aleksandra na **Bulgarskem** se od dné do dné bolj vtrjuje. Stari sovražnik njegov, Peter Karavelov, je zadnji čas bil sprejet v avdijenci in je povdarjal dinastično udanost do kneza ter ga konečno poprosil odpuščanja za pretekle dogodke. Knez je moža prijazno sprejel in mu odgovoril, da bode svojo vladu jemal vedno iz večine; opomnil ga je tudi, da naj njegovi pristaši s strastnimi agitacijami ljudstva preveč ne demoralizujejo.

O spremembah v **pruskem** ministerstvu se piše zelo različno. Važna bode sprememba — če se vresniči — da bode pri sejah državnega ministerstva predsedoval kralj ali pa prestolonaslednik. Bismarck baje namerava tudi preustroj državne ustave. Zvezni svét bi se preuredil v nekako gosposko zbornico.

„Germania“ pravi na odgovor Gösslerjev pri interpelaciji o nadškofiji gnezovski: Gospodu ministru se je posrečilo, zaupanje v mirovne namene vladine po polnem in do dobrega pokončati.

Nadpredsednik Aschenbach je prepovedal proti kazni 300 mark, da bi se predlog socialista in mestnega odbornika Singerja djalo na dnevni red v mestnem zboru. Predlog nasvetuje, da bi se pomnožili poslanci mesta Berolina v državnem zboru in deželni zbornici.

Nemški prestolonaslednik je odšel včeraj v London k pogrebu vojvode albanyskega.

Zbornica francoska je brez debate sprejela spremembe, katere je senat bil dal municipalnemu zakonu. Potem je zbornica pretresavala, bi li ne bilo dobro, da bi Pariz volil 80 mestnih odbornikov z listovnim skrutinijem. „Tems“ zanikava vest, da bi general Millot terjal 18000 mož za okupacijo Tonkinga. Menda jih bode zadostovalo 6000.

Gladstone so je zopet povrnili v London. Truplo vojvode albanyskega bode se pokopalo 5. aprila v kapelici Sv. Jurija v Windsoru.

V Cincinnati se ljudstvo še ni pomirilo. Zopet je bil poulični boj med druhaljo in vojaki in več oseb je bilo ubitih. Nad 3000 vojakov je v mestu in upati je, da se razkačeno ljudstvo kmalu pomiri. Vplivni meščani delajo v zvezi z oboroženo silo in pogovarjajo narod.

Dopisi.

Iz logaškega okraja, 1. aprila. (Izvirni dop.) Oni kos državne ceste od Spodnjega Logatca do okrajne (skladne) ceste, ki pelje proti Idriji, trpi med Ljubljano in Trstom najbolj, ker se vozi po njem ves živež za idrijski okraj, ves premog za idrijsko jamo in vsi pridelki iz idrijskega rudokopa na logaško železniško postajo. Po njem se žene neizrečeno veliko kónj čez Hrušico v Italijo in volov v Trst. A ta kos ceste ni vedno v dobrem stanu, po leti imamo po njem veliko prahu, po zimi pa veliko blata. Temu bi pomagalo, ako bi se gruša tam redno napravljala, kjer je nje pridelovanje predpisano. Naj se torej v bodoče to zgodi.

Med Vrhniko in Pivko se vedno cigani prikazujejo in prenočujejo enkrat pod milim nebom tik državne ceste in enkrat pa pod kakim stranskim kozolecem. — Rano v jutro dné 30. marcija t. l. pelje se gospa Jelovšekova s tovaršico z Vrhniko v Logatec in pride do mesta, kjer so imeli cigani tik državne ceste svoje šotore, v katerih so kurili in vpili. Ko konja to zagledata in slišita krik, se splašita, potrgata in polomita vse in dirjata proti Logatcu. Gospa J. je močno poškodovana, še bolj pa hlapec. Njeni tovaršici se ni posebno slabega pripetilo. — Čas bi bil uže, da se odpravi to cigansko potepanje, vsaj je vendar to kmetu na škodo in v sramoto.

Iz Cérknice, 1. aprila. (Izv. dop.) Cérkniška občina, katera šteje okoli 6000 prebivalcev, daje veliko opravila c. kr. logaškemu uradom, kateri poslujejo od 8—12 in od 2—6 ure. Ako hočejo stranke svoja opravila, posebno pri sodnji, še o pravem času dovršiti, morajo voziti se od Rakeka z mešanim vlakom do Logatca, kamor ob 3. uri zjutra pride, ali pa morajo zapustiti celo rano svoj dom in hoditi po 4—6 ur, ker le malo je posestnikov, kateri se morejo s svojim konjičkom v Logatec pripeljati. — Pri vsem tem so stranke še vesele, če morejo končati svoj posel dopoldne, da se morejo vrniti domov s poštnim vlakom popoldne, kateri vozi ob 2³/₄ uri proti Rakeku. Če se jim to ne posreči, čakati morajo na brzovlak, kateri gre proti Rakeku ob 7. uri zvečer ali pa se morajo vračati tudi proti domu peš.

To prouzročuje strankam veliko stroškov in zamude časa. Celó unestno bi bilo torej, da bi se uradne ure vsaj pri logaški sodnji določile od 8—3 popoldne. Če se to zgodi, potem se bodo stranke iz cérkniškega okraja posluževale zjutraj brzovlaka, kateri ob 9³/₄ v Logatec pride in popoldne pa poštni vlak. — Na tak način bo močno ustrezno stran-

kam in mislim, da se bodo tudi g. uradniki te premembe obveselili. — Ta želja se Cérkničanom gotovo izpolni, ako vložijo církuški občinski zastop dobro utemeljeno prošnjo pri višjih oblastnijah. Na delo torej!

Na Rakek pripeljejo vozni iz kočevskoribniškega okraja in iz Prezid-loškega okraja vsak dan povprek najmanj 100 vozov lesa, kateri se pošilja v kraje, ležeče ob sredozemskem morju. — Gorjé vozniku in živini, ki vozi po tej udrti cesti, na kateri leži po leti na palce debel prah, po zimi pa na črevlje globoka luža.

Kmetu ni mogoče vzdržavati v dobrem stanu te v kupčijem oziru važne ceste, zaradi tega nam dajte mitnico, ali kar bi nam še ljubše bilo, uvrstite to cesto med deželne ali celo med državne.

Iz Dolenjega Logatca, dné 1. aprila. (Izv. dop.) (Nesreča. — Roparski umor.)

V ponedeljek bil je v bližnjih Rovtah velik živinski somenj. Jednega živinskega prekupca iz Vipavske doline, dobro znanega Lovra Simiča iz Vel. Poljan, je dirjajoči vol tako podrl, da je nesrečnež pri padcu na čelu se smrtno ranil, prišel ob zavest, in dvoji se, da okreva.

Običajno je, da se naši ljudje, vračaje se iz semnja, navadno med potjo še v kaki krčmi nekoliko, časih tudi precej dolgo zamudijo, posebno ako je kupčija ali prodaja dobro izpadla. Tudi ta dan ni bilo drugače. 28letni Franc Petkovšek, starejši sin premožnega kmeta „Naceljna“ iz Loga pri Zaplani, prodal je na rovtarskem semnji par očetovih volov. Ker je pa pozneje tudi oče njegov prišel na semenj, izročil mu je on uže tamkaj denar, kojega je za vole prejel, sam si pa le nekoliko goldinarjev obdržal. Domu gredé ustavila sta se s sosedom mlinarjem Mat. Šinkovcem v „domači“ krčmi v Cestah.

Ker sta imela le še $\frac{1}{4}$ ure do doma, ostala sta tukaj do 2 ure čez polnoči, potem pa šla pogovarjaje se proti domu. Kakih 500 korakov imela sta še do doma, ko pridirja nek neznan lopov za njima in ko eden od teh dveh opazi: „No, temu se pa zlo mudi“, jima on zapreti: „Jaz vama bom že pokazal, kaj imata zdaj tukaj opraviti?“ in sune Petkovšeka z nožem v vrat tako, da mu prereže na levi strani vrat, vratno žilo in dušnik. Ko ta zbeži, tako da ga lopov ni dohiteti mogel, se vrne in jo udriha za mlinarjem, kojega je na bližnjem bregu naglo dohitel, in ga z nožem v vrat in hrbet suvati začel. Revez je prosil za milost in zagotavljal mu, da mu da, kar ima, le življenje naj mu pusti. Na to mu odtrga žép od suknje, v kojem je bila listnica z 18 gl., in zbeži. Mlinar pa je smrtno ranjen z vso močjo klical na pomoč.

Petkovšek je s svojo smrtno rano še do doma pritekkel, sklical hlapca in mu velel, naj gre mlinarja iskat, sam pa šel v hišo in materi tožil, da ga je jeden v vrat vstrelil. Komaj mati vsa preplašena skliče družino, da bi se koj pomagalo, prosi France še en malo vode in bil je mrtev. Mlinar pa, katerega so domov nesti morali, leži v smrtni nevarnosti.

Lopov, koji jih je napadel, je gotovo vedel, da sta živino prodala in mislil je na ta način priti do denarja. Zločincu še niso prišli na sled. —r—

Razne vesti.

— (Draga psa.) Marsikateremu domačemu „Sultanu“ ali „Šeku“, ki vestno opravlja svoj važni posel na verigi pred hlevom, se gotovo niti ne sanja, kako drago plačuje današnja potratnost — pasjo lepoto. Tako sta se na zadnji razstavi psov na Dunaji odlikovala dva velikana tega plemena: znani „Leo“, lastnina nekega pruskega stotnika, ki je stal 6000 gl., in angleški pes „Boots-wain“, ki je na prodaj za 3000 gl. In nerodni svet jadikuje o slabih časih!

— (Grozodejstvo.) V Kamenki na Ruskem oženil se je bil mlad kmet z deklico siroto. Tašča mlade žene pa je vse mogoče učinila, da bi siroto dražila in mučila. V neki noči stopila je k postelji svoje sinahe in jo jela na vse pretrge pretepati. Uboga mlada žena je vpila in priletela sta

njen mož in tast — a ker je tašča izjavila, da je sinaha čarovnica, jeli so vsi trije vnovič vdrihati po ubogi žrtvi. — Od samih bolečin zmešana, obstala je revica, da je res čarovnica — češ, potem bodo nehali. Pa ravno narobe — popadli so jo in brez obleke, kakor je bila, vlekli jo pod streho. Tu so jo za lase obesili. Tašča pa je razbelila železo in ga pritiskala na razne dele telesa svoji sinahi. Mož in tast pa sta s šilom razrezavala ji obraz... Slučajno je stopil tujec v hišo in rešil ubogo mučenico. Sodnija je prišla nečloveške zločince in upati je, da jih bode v kratkem zadela zaslužena kazen. Sinaha pač ne bode več okrevala vsled strašnih muk, ki jih je prestala.

— (Smrt vojvode albanyskega) provzročila je v Londonu veliko žalost in občno sočutje za nesrečno kraljevo mater. V obeh zbornicah sklenile so se adrese na kraljico in razne veselice so se odpovedale po mestu. Najmlajši sin kraljice bil je sploh jako priljubljen med prebivalci. Vsi listi so izišli s črnim robom. Kraljica je dobila tužno vest ob 2 popoldne in lahko si je misliti, da je bila čisto potrta. Takoj je poslala princesinjo Beatrico v Clermont, kjer je bivala vojvodina albanyska. Tam so bili že zvedeli žalostno novico; vdova je bila v nezavesti in dolgo je trajalo, preden se je zopet zavedela. Še tisti dan je kraljico obiskala cesarica Evgenija, in ta obisk je mater jako potolažil. — Vojvoda albanyski je bil vedno slabega zdravja in bolehen na prsih; tudi božjasten je bil in zato je nagla smrt njegova nekoliko lažje razumljiva. Pečal se je mnogo z znanstvom in podpiral je na vse strani razna učena društva. Tudi v glasbi je bil veščak in večkrat je javno nastopil ter žel burno pohvalo. Bil je obrist kraljeve vojske in predsednik kraljeve družbe za slovstvo.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Poljedelski minister je na podlagi zakona z 9. decembra 1883 o pogozdovanji pokneženo grofije goriške imenoval goriškega deželnega glavarja, gospoda Frana grofa Coronini-Cronberga, predsednikom pogozdovne komisije.

— (Kranjska hranilnica) je meseca marcija sprejela od 2067 strank 382247 gl. in izplačala 2021 interesentom 252566 gl. 30 kr. Hipotekarnih posojil je prosilo 53 oseb, koje so prosile vkupnega posojila 50320 gl., a ustreglo se je samo 47 prosilcem in dalo posojila v skupni svoti 34120 gl.; 6 prošenj se je odbilo zaradi pomanjkljivega protipravilnega poročstva.

— (Za mestni vodovod) v Ljubljani izjavili so se na dotično razposlano povabilo mestnega magistrata hišni posestniki po mestnih delih tako-le: Iz šolskega mestnega dela je 16 hišnih posestnikov za brezpogojno vpeljavo vode v svoje hiše; 11 hišnih posestnikov jo želi pogojno, osem hišnih posestnikov pa je proti vpeljavi vodovoda; od sv. Jakoba se je izreklo 44 hišnih posestnikov za brezpogojno vpeljavo, 12 pa za pogojno in 4 so proti; iz dvornega mestnega dela glasovalo je 41 hišnih posestnikov za brezpogojno, 16 za pogojno vpeljavo, 20 pa proti; iz kolodvorskega dela se je izreklo 27 hišnih posestnikov za brezpogojno, 8 za pogojno vpeljavo in 9 proti nji. Vsega skupaj izjavilo se je 128 hišnih posestnikov za brezpogojno vpeljavo vodovoda, 47 za pogojno, 46 hišnih posestnikov pa se je izjavilo naravnost proti vpeljavi vodovoda v svoje hiše. Razen tega poslalo je mnogo hišnih posestnikov prazne pole nazaj, nekateri pa jih niti vrnili niso. V obče se mora reči, da konečni rezultat za prostovoljno vpeljavo vodovoda v hiše ni ugoden.

— („Ljubljanskega Zvona“) izšel je včeraj 4. zvezek. Kakor njegovi predniki, odklikuje se tudi ta po bogati in spretno urejeni vsebini. Med poezijami je nam omeniti v prvi vrsti balade „Judit“, v kateri se zopet radujemo Gorazdovemu epičnemu talentu; zakaj se nadarjeni pesnik ne loti večjega epičnega dela? Dr. Tavčar nadaljuje svoj roman „Mrtva srca“; žal, da temu pisatelju prirojeno talent kviri neka nenaravnost in afektiranost! Dr. Vošnjak je zopet objavil zanimivo črtico, in naš Trdina je z nova segel v svoj neusahljivi žep in iz njega na dan spravil originalne „Zagovornike“, pisane z istim bujnim bogat-

stvom fantazije in jezika, katerega smo vajeni pri tem odličnem pisatelju. V „Pismih iz Zagreba“ se oglašja star in zaslužen sotrudnik „Zvonov“, naš rojak prof. Staré. Iz beneških Slovencev pripoveduje Iv. Trinko o „Divjih ženah ali krivjopetah“, „Besedo o ženstvu“ spregovoril je Fran Robidovčev, in K. Štrekelj nadaljuje izborni essay o Turgénevu. Da je baš isti pisatelj, ki je čitateljem „Ljub. Lista“ dobro znan kot odličen prelagatelj, najbolj kompetenten, soditi prevode iz sorodnega ruskega slovstva in grajati njih hibe in napake, o tem ni dvoma; njegova kritika je mirna, pozitivna in poučna. Ako še dostavimo, da je Gr. Jerab končal svoje životopisne črtice o Godini-Verdelskem, in da se „Slovenski glasnik“ skrbno ozira na nove proizvode slovenske književnosti in drugih slovanskih slovstev ter omenja tudi nekatere zanimive nemške knjige, — povedali smo toliko, da bodejo naši čitatelji sigurno z veseljem segali po „Ljublj. Zvonu“, s katerim se v istini sme ponasati slovensko časnikarstvo.

— (Simon Gregorčičev) životopis in recenzijo njegovih pesnij prinaša tudi „Hrvatska Vila“ v najnovjši (22.) številki. Spis je precej natančen in jako ljubezniv, želeti bile bilo, da bi pisatelj — ki se pa ni podpisal — ne bil prezrl onih pesnij Gregorčičevih, katerih vsebina je filozofičnega zadržaja in katere imajo, vsaj za nas, največjo ceno.

— (Ljubljanske požarne brambе službeno zborovanje) je sklenilo, da bode občni zbor društva mestu, kakor navadno, meseca maja, še le meseca junija; drugače bi se namreč mestni gospod župan ne mogel vdeležiti zborovanja, ker bode tedaj v državnem zboru. Tudi se je sklenila prošnja do mestnega magistrata, naj bi se prodajalcem premoga prepovedala raba enakih trobentic, kakršnih rabi požarna bramba, kajti to utegne motiti službo požarnih brambovcov.

— (Tatvina.) Včeraj vkradla je neznana tatica delavcu v tovarni za bombaž Josipu Ravničarju in njegovi ženi iz stanovanja razne ženske in moške obleke in drugih stvari v vrednosti petdeset gold. Okradena sta pol ure po izvršeni tatvini naznanila zločin mestni policiji in kmalu se je posrečilo mestnemu stražniku, zaslediti tatico v Depalovi vasi blizu Černovč; imela je pri sebi vse vkradeno blago. Tatica Marija Angeli je iz okraja videmskega na Laškem doma. Sedaj sedi pri deželni sodnji in čaka obsodbe.

— (Roparski umor v Rovtah.) Poročilo svojega dopisnika iz Dolenjega Logatca o roparskem umoru dostavljamo, da je žandarmerija uže na sled prišla morilcu. Na sumu je malopridnež, doma iz Žir, ki je ravnokar prišel iz zapora. Tisto noč so ga ljudje videli blizu Rovt, ko se je potepal okolo Petkovškovega posestva. Žandarji ga povsod iščejo.

— (Požarna kronika.) V noči od 31. marcija na 1. aprila vnela se je kočja Matevža Tratnika v Čekovniku (okraj logaški). V jedni uri je bila vpepeljena kočja, hlev, mnogo slame, sena in orodja. Škode je kacic 500 gold., kar je tem bolj občutljivo za ponesrečenega, ker ni bil zavarovan. Ogenj je menda nastal vsled neprevidnosti žene M. Tratnika. Imela je pepel v veži spravljene; ker žrjavica ni bila še po polnem vgasnila, vnela se je bližnja šara in zanetila kočja.

— (Imamo jih) — „Grüne Blätter!“ — Kamen, težek kamen se je odvalil strmečemu svetu raz nestrpljivo srce, in velečestiti časnikarski „publicus“ zopet ložje diha — kajti zagrinjalo je odpadlo skrivnostni anonsi. Kakor kažejo novi zeleni plakati so besede „Grüne Blätter“ naslov novemu časniku, ki se bode pečal z denarnimi zadevami. Za navadno anonso bi se ne bil nihče pobrigal, vtonila bi bila med drugimi tisočericami — a sedaj je bil vsakdo radoveden in marsikak naročnik se bode našel, ki bi prej nikdar ne bil mislil na „Grüne Blätter!“ — Pa nekoliko se je podjetniku le zmešal račun. Na Dunaji je namreč zvit tiček porabil te večne „Grüne Blätter“, pa je prodajal nov valček pod tem naslovom. Se ve, da so se Dunajčanje trgali zanj — in smeje se je dotični špekulant šopiril v gorkem tujem gnezdu in naredil izvrstno kupčijo s pomočjo anonse, katero je drugi razširjal za drage denarje . . .

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 2. aprila. „Wien. Zeitg.“ javlja, da je knez Nikolaj Wrede imenovan poslanecem v Stuttgartu.

Dunaj, 2. aprila. V državni tiskarni je nastal ogenj in pokončal velike množice kolekov in papirja. Stoprav po jednournem naporu se je posrečilo gasilcem udušiti ogenj.

Berolin, 1. aprila. Cesarjev adjutant je čestital Bismarcku za god v imenu vladarjem. Prestolonaslednik in drugi principi, ministri in generali čestitali so osebno. Vsi zavezni knezi so poslali voščila.

Madrid, 1. aprila. Kraljevi dekret razpušča kortese.

Kahira, 31. marcija. General Gordon poroča 23. marcija, da sta bila dva sudanska paši postavljena pred vojaško sodnijo zaradi izdaje pri bitki v Halfjah. Bila sta obsojena k smrti in sodba se je takoj izvršila. Od Belega Nila dohaja dovolj živeža, vstaši pri Halfjah pa so v velikem pomanjkanju, tako da jim pretf lakota. V Hartum sta došla dva poslanca Mahdijeva, ki sta prinesla izjavo njegovo, da ne sprejme imenovanja sultanom kordofanskim; Gordonu priporoča, da naj prestopi k muhamedanski veri. — Z evropskimi vjetniki Mahdi lepo ravná in do sedaj jim ni nobene sile.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 2. aprila.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	79.95
» » » » srebri	81.—
Zlata renta	101.40
5% avstr. renta	95.40
Delnice narodne banke	844.—
Kreditne delnice	324.10
London 10 lir sterling	121.35
Srebro	—
20 frankovec	9.60 ⁵
Cekini c. kr.	5.68
100 drž. mark	59.30

Uradni glasnik

z dne 2. aprila.

Eks. javne dražbe: Posestvo Ant. Tomažina iz Straže, sodna cena 890 gold., v dan 30. aprila od 9. do 12. ure v Krškem. — Posestvo Jan. Rusa iz Bele Vode št. 83 v dan 22. aprila od 11. do 12. ure v Ribnici (3. narok). — Posestvo Ant. Kovača iz Raškega Vrha, sodna cena 70 gold., v dan 19. aprila in 17. maja od 9. do 12. ure v Krškem. — Posestvo Jos. Logarjevo v Čérknici št. 133, sodna cena 745 gold., v dan 30. aprila, 29. maja in 3. julija ob 10. uri v Logatcu. — Posestvo Jurija Stritofa iz Ravnega, sodna cena 1320 gold., dne 26. aprila, 28. maja in 28. junija od 9. do 12. ure v Ložu. — Posestvo Jur. Pavliča iz Seve, sodna cena 1360 gold., v dan 25. aprila, 27. maja in 27. junija dopoldne v Škof. Loci. — Posestvo Jan. Rihtersiča iz Sp. Luže, sodna cena 2459 gold., v dan 29. aprila, 30. maja in 1. julija dopul. od 11. do 12. ure v Škof. Loci. — Posestvo Fr. Meló-ta iz Čérknice, sodna cena 950 gold., v dan 30. aprila, 29. maja in 3. julija ob 10. uri v Logatcu.

Naprava novih zemljiških knjig: Za davkarsko občino Jurka Vas; poizvedbe v dan 10. aprila ob 9. uri v Novem Mestu.

Amortizacija: Na ime Marija Juh v Ljubljani glaseče potrdilo kranj. eskompt. banke o izgubljenem ogerskem premijnem ložu št. 5621/47 v znesku 100 gld. se sodno amortizuje.

Konkursi: Vincencij Watzak, trgovec v Litiji; konkurzni komisar je sod. svétnik dr. Vidic, upravnik dr. Papež. Terjatve do 20. maja ljub. dež. sodnji; likvidacijski narok je 9. junija ob 9. uri.

Tujci.

Dne 31. marcija.

Pri Maliči: Albrecht, Fischer, Feldmann, Glas, Nusch in Hostnig, trgovci z Dunaja. — Gaspar, trgovec iz Zadra. — Rochberger, arhitekt iz Zagreba. — Globočnik, zasebnik iz Železnikov. — Melicis, fabrikant iz Zadra.

Pri Slonu: Mandel, pevec s soprogo; Freund in Löwith, trgovca z Dunaja. — Kraus, c. kr. nadl.-avditor iz Grada. — Moise, trgovec iz Čresa. — Kaiser in Spitaler, trgovca iz Beljaka. — pl. Mraović Olga, soproga stotnika s sinom, iz Varaždina. — Deutsch, lesni trgovec iz Zagreba. — Kumer, župnik z Brda.

Umrli so:

V bólnici:

Dne 29. marcija: Edmund Polegeg, agent, 37 l., jetika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
1. aprila	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	733.63 733.27 734.57	+ 5.8 + 15.8 + 8.0	jz. sl. vzh. sl. »	js. obl. js.	0.00

Pri

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

▼ Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige društva sv. Mohorja

in tudi sledeče knjige:

Cimperman, Pesni. 60 kr.
Decker, Fizika in kemija. 70 kr.
Filipović, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
Haderlap, Tisoč in ena noč. V snopičih po 20 kr.
Kačić-Miošić, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
Klail, Lehrgang der kroatischen Sprache, I., II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 28 kr.
— Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje. 1 gld. 20 kr.
Lapajne, Fizika za ljudske šole. 25 kr.
Orožen Val., Spisi. 60 kr.
Padar, Zakon in žena. 40 kr.
Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
— Slovenski spisovnik. Svetovalec v vseh pisarskih opravilih. Vež. 90 kr.
Razlag J. R., dr., Pesmarica. 60 kr., vez. 80 kr.
Slomšek A. M., Zbrani spisi. I. knjiga: Pesni. 90 kr.
— Zbrani spisi. II. knjiga: Basni, prilike in povesti. 1 gld. 20 kr.
— III. knjiga: Životopisi. 1 gld. 30 kr.

Na prsni in pljučah bolehnim!

Gospodu Jul. pl. Trnkoczy-ju, lekarju v Ljubljani na Mestnem trgu.
Zamán vporabljal sem pri kašlji in pljučnih bolečinah razna sredstva, dokler nijsem poskusil Vašega soka iz kranjskih planinskih zeljšč & 56 kr., in z veseljem sem opazil zboljševanje. Blagovolite mi poslati še 3 steklenice.
Spoštovanjem Vaš udani
Josip Malešič v Sisku.

!! Priznanje !!

Proti bolečinam v glavi in želodcu!

Gospodu lekarjarju Trnkoczy-ju v Ljubljani, Mestni trg štev. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše kri čistilne kroglice, škatljica po 21 kr., izredno dobro služile. Vročina, katero sem čutila po vsem telesu, potem huđi glavoból in sem ter tje napadajoča me mrzlica, sami nasledki zapretja in želodčnega katarja, ponehali so, hvala Bogu, po polnem, ko sem uživala Vase kri čistilne kroglice, tako da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljevaje se Vam v novi prav iskreno, Vas prosim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še en zavitek teh takó izvrstno delujočih kri čistilnih kroglic.

Pozdravlja Vas, sem najudanejša
Lucija Šlibar.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljuje, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva zelo oživljuje in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

Najnovije spričalo.

Vaše blagorodje!

Mnogo let vporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvrstnim vspehom in priporočati ja moram vsakemu najtopeje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice. Spoštovanjem (7) 12—5 Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno frišna v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna pri „Samorogu“

Jul. pl. Trnkoczy-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani.